

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. К., 19.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К., I. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Деян Г. Събев

Членове: Йорданка Г. Янкова
Георги Ст. Милушев

при участието на секретаря Петя Хр. Михайлова
в присъствието на прокурора Д. Д. Р.

като разгледа докладваното от Деян Г. Събев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225100600080 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

С Присъда № 22/02.03.2022 год., постановена по Н.о.х.дело № 154/2022 год., К.йският районен съд е признал подсъдимия ЮС. Ш. ЮС. от гр.К. за виновен в това, че в периода от 31.10.2021 год. до 15.11.2021 год. в гр.К., при условията на продължавано престъпление и при опасен рецидив, отнел чужди движими вещи на обща стойност 529.78 лв., без съгласие на владелците им и с намерение противозаконно да ги присвои, като откраднатите вещи не са били под постоянен надзор и деянието е извършено чрез използване на техническо средство - ключ, както следва: 1 чифт маратонки марка „Lumberjack/Ламбърджак” размер 43 на стойност 90.00 лв., 1 чифт маратонки марка „Lumberjack/Ламбърджак” размер 38 на стойност 95.00 лв., всичко на обща стойност 185.00лв., от владението на Т.Н.Е. от гр.К.; 1 чифт маратонки марка „Adidas/Адидас” размер 41^{1/3} на стойност 72.00 лв. от владението на С.С.В. от гр.К.; 1 бр. телевизор марка „JVC/Джей Ви Си”, модел „LT-32VH42K”, с дистанционно управление на стойност 105.78 лв., 1 бр. зимно яке марка „Pajamppers/Паджапампърс” на стойност 84.00 лв., 1 бр. мъжко

яке марка „Delpino/Делпино” на стойност 56.00 лв., и 1 бр. панталон марка „Denim New Adam/Деним Ню Адам” на стойност 27.00 лв., всички на обща стойност 272.78 лв., от владението на Д. Р. С. от гр. К., поради което и на основание чл.196 ал.1 т.2, във вр. с чл.195 ал.1 т.2 и т.4, във вр. с чл.194 ал.1, във вр. с чл.26 ал.1, във вр. с чл.29 ал.1 б.,а“ и б.,б“, във вр.с чл.58а ал.1 от НК го е осъдил на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години , при първоначален „строг“ режим на изтърпяване. На основание чл.59 ал.1 и ал.2 от НК съдът е приспаднал времето, през което подсъдимият ЮС. Ш. ЮС. е бил задържан със Заповед за задържане на лице рег.№ 1947зз-313/15.11.2021 год. за срок до 24 часа; времето, през което е бил задържан за срок до 72 часа с Постановление от 16.11.2021 год. на Районна прокуратура – К., както и времето, през което спрямо него е била взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ с Определение № 276/19.11.2021 год. по Ч.н.дело № 1192/2021 год. по описа на РС – К., считано от 19.11.2021 год. С присъдата първоинстанционният съд се е разпоредил с веществените доказателства по делото, както и е осъдил подс.ЮС. Ш. ЮС. да заплати по сметка на ОД на МВР - К. направените на досъдебното производство разноски, в размер на 202 лв.

Против така постановената присъда е подадена въззивна жалба от служебно назначения защитник на подс.ЮС. Ш. ЮС. от гр.К. – адв.Р.К. от АК – К., който я обжалва само в частта ѝ относно наложеното на подсъдимия наказание, което счита за явно несправедливо – завишено по размер. Твърди се в жалбата, че първоинстанционният съд не е дооценил пълните самопризнания, разкаянието и дълбокото съжаление за извършеното, които е направил подсъдимия Ю.. Счита, че първоинстанционният съд е следвало да определи наказанието на подсъдимия Юмер при условията на чл.55 ал.1 т.1 от НК, който бил по-благоприятен за подсъдимия от разпоредбата на чл.58а ал.1 от НК, като отчете и обстоятелството, че всички откраднати вещи били върнати на собствениците им. Моли обжалваната присъда да бъде изменена, като бъде намален размера на наложеното на подс.Ю. наказание „лишаване от свобода” на 18 месеца. В съдебно заседание защитникът на подсъдимия поддържа жалбата така, както е предявена и по изложените в нея съображения. В последната си дума подс.Ю. изразява съжаление за извършеното и моли да бъде намалено наложеното му наказание „лишаване от свобода”.

Прокурорът от Окръжна прокуратура – К. в съдебно заседание изразява становище, че жалбата е неоснователна, а присъдата на първоинстанционния съд счита за правилна, обоснована и законосъобразна, поради което моли същата да бъде потвърдена.

Окръжният съд, след извършената проверка изцяло на правилността на обжалваната присъда, на основание чл.313 и сл. от НПК, по повод и във връзка с оплакванията изложени в жалбата, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано за това лице – служебно назначен защитник на подсъдимия, срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт и в законоустановения срок, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Първоинстанционният съд е положил необходимите усилия за цялостното изясняване на обстоятелствата по предявеното на подсъдимия Ю. обвинение. Проведено е било съкратено съдебно следствие в първата инстанция по реда на чл. 371 т.2, във вр. с чл.372 ал.4 и чл. 373 ал.2 от НПК, при което подсъдимият Ю. е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и е изразил съгласие да не се събират доказателства за тези факти, като във въззивното производство не се сочат нови доказателства и не са извършвани процесуално-следствени действия по събиране на такива от настоящата инстанция. Въз основа на събраните на досъдебното производство доказателства, от фактическа страна се установява следното:

Подсъдимият ЮС. Ш. ЮС. е роден на **.**.**** год. в гр.К., където живее постоянно. Има завършено основно образование, не е женен, не работи, осъждан е многократно за извършени престъпления от общ характер.

На 31.10.2021 год. около 01.45 часа подсъдимият ЮС. Ш. ЮС. влязъл във вход „А“ на жилищен блок, находящ се на ул. „А. К.” № 3 в гр.К., в търсене на оставени пред вратите обувки, които да открадне. Качил се на петия етаж на входа, където пред ап артамент № 28 видял етажерка за обувки и разгледал оставените там такива без постоянен надзор. От тях взел два чифта маратонки марка „Lumberjack/ Ламбърджак”, от които едните размер 43, черни на цвят, а другите - размер 38, бели на цвят. И двата чифта

маратонки били собственост на живущия на този адрес свидетел Т.Н.Е., като първите били закупени от него два месеца по - рано, а вторите – през същия месец. След това подсъдимият Ю. тръгнал да слиза към изхода, при което видял, че на третия етаж пред апартамент № 18 също имало етажерка за обувки. Разгледал оставените там без постоянен надзор обувки и взел най-запазените и най-новите, а именно - 1 чифт маратонки марка „Adidas/Адидас” размер 41^{1/3}, черни на цвят, които били собственост на живущия на адреса свидетел С.С.В.. След това подс.Ю. напуснал жилищния вход с откраднатите общо 3 чифта маратонки.

Свидетелят Д. Р. С. бил собственик на къща , намираща се на ул.„Ю. Л.” № 525 в гр.К.. Къщата била с два отделни входа , като единият от тях водел към две стаи, в които живеели св.Д. С., съпругата му - свидетелката Г. С., и най-малкият от тримата им сина, а другият вход водел към други две стаи, в които живеели средният им син - Е. С., и неговата съпруга. Там нощували и синовете на последните, когато идвали в гр.К.. Св. Г. С. се грижела за всички стаи, а когато Е. С. и неговата съпруга ги нямало, тя почиствала, подреждала и на всеки два дни проветрявала техните стаи, като отваряла вратите. Ключът за техния вход винаги стоял на вратата и тя била заключвана само когато семейството не било в дома си.

На 13.11.2021 год. /събота/ около обяд свидетелката Г. С. влязла в стаите на сина си Е. С. и неговата съпруга, за да проветри и събере разхвърляни дрехи, тъй като те заминали за Германия по-рано същия ден. По неустановено време между обяд на 13.11.2021 год. и обяд на 15.11.2021 год. подсъдимият Ю., който добре познавал Е. С. и знаел какво държи в дома си, отишъл при къщата, отключил с оставения на вратата ключ и влязъл в помещенията, ползвани от Е. С. и съпругата му. От гардероба в стаята извадил закачените там няколко зимни якета и един дънков панталон марка „Denim New Adam”. Пренесъл дрехите в кухнята, премерил ги и взел дънковия панталон, както и две от якетата, които били с марка „Pajamunners” и „Delpino”. В кухнята откачил кабелите на намиращия се там телевизор марка „JVC”, модел „LT-32VH42K” , с дистанционно управление и го изнесъл от къщата, заедно с избраните дрехи.

На 15.11.2021 год. св.Г. С. влязла отново в стаите на сина си Е. С. и неговата съпруга, за да проветри, при което ѝ направило впечатление, че

вратата е оставена незаклучена, при положение, че тя я била заключила при последното си излизане оттам в събота. Тя веднага забелязала, че от кухнята липсва телевизора, закупен от нейния съпруг. На дивана видяла хвърлени две якета, които в събота не се намирали там, тъй като тя лично ги била прибрала в гардероба в другата стая. Усъмнила се, че в тези стаи е влизал външен човек, тъй като в дома им никой, освен нея, не влизал там, когато Е. С. и неговата съпруга отсъствали. Веднага уведомила съпруга си за липсващия телевизор, обадила се и на внука си, за да го пита за якетата. Изпратила му снимка на якетата в гардероба и той й казал, че липсват две якета, които му били подарък от нея и свидетеля Д. С.. Тогава св.Г. С. установила и липсата на един дънков панталон от закачалките в гардероба, който тя и съпруга й били подарили на техния внук. След това св.Г. С. съобщила за кражбата на ЕЕН 112.

След деянието подсъдимият Ю. отишъл през деня до къща на ул.„И. В.” № 25 в гр.К., където живеели познатите му свидетели Фердане О. С., С. М. и семейството на Дж. Х.. Там подсъдимият предложил на свидетелката Ф. С. да й продаде срещу сумата от 5 лева два чифта маратонки, единият от които били белите маратонки марка „Lumberjack”, размер 38. Свидетелката се съгласила с предложението му и платила исканата цена, срещу което получила двата чифта маратонки. Същият ден, около 22.00-22.30 часа вечерта, подсъдимият Ю. отново отишъл до къщата на своите познати на ул. „И. В.” № 25 в гр.К.. Носел и телевизора с дистанционно управление, който откраднал от къщата на свидетеля Д. С.. Предложил го за продан на свидетеля С. М. срещу сумата от 200 лева, но не му казал как се е сдобил с него. Последният отказал да го закупи, но свидетелката Ф. С., която присъствала на разговора, изявила желание тя да закупи телевизора. Докато разговаряла с подсъдимия Ю., св.С. М. включил телевизора в електрическата мрежа, за да го изпробва, при което установил, че работи. Тогава свидетелката Ф. С. дала на подсъдимия Ю. сумата от 200 лева и той оставил телевизора с дистанционното управление при нея.

Също така, един ден преди датата 15.11.2021 год. св.Г. Г. А., която е майка на подсъдимия Ю., го видяла той да се прибира в дома си облечен в черно зимно яке, което свалил и оставил на закачалката. Тя го попитала откъде е якето, а той й казал, че му го е дал негов колега.

С Протокол за доброволно предаване подсъдимият Ю.Ш. Ю. предал на свидетеля Е. В. маратонките с марка „Adidas” размер 41^{1/3}, черни на цвят.

С Протокол за доброволно предаване от 15.11.2021г. свидетелката Ф. С. е предала на извършващия проверка полицейски орган - свидетеля Н. Р., два чифта маратонки, от които едните марка „Lumberjack”, размер 38. С друг протокол от същата дата тя е предала и 1 брой телевизор марка „JVC”, модел „LT-32VN42K” с дистанционно управление, за която вещ е посочила, че е закупила от Ш. Ю..

На 16.11.2021 год. подсъдимият Ю. предал с Протокол за доброволно предаване 1 брой дънков панталон марка „Denim New Adam” и 1 брой мъжко кожено яке марка „Delpino”.

С Протокол за доброволно предаване от 15.11.2021 год. св.Г. А. е предала 1 бр. черно яке марка „Pajarnumners”, за което посочила, че е донесено предния ден от сина ѝ Ю. Ш. Ю..

В хода на досъдебното производство 1 чифт маратонки с марка „Adidas” размер 41^{1/3}, черни на цвят, били върнати на св.С. В.; 1 чифт маратонки с марка „Lumberjack”, размер 38 били върнати на св.Т. Е.; а веществените доказателства - 1 брой телевизор марка „JVC”, модел „LT-32VN42K” с дистанционно управление, 1 брой дънков панталон марка „Denim New Adam”, 1 брой мъжко кожено яке марка „Delpino” и 1 бр. черно зимно яке марка „Pajarnumners”, били върнати на св.Д. С..

Съгласно писменото заключение на вещото лице по изготвената на досъдебното производство стоково-оценъчна експертиза, общата стойност на вещите, предмет на престъплението, възлиза на сумата в размер на 529.78 лева, от които: стойността на вещите, отнети от владението на Т.Н.Е. от гр. К., а именно - 1 чифт маратонки марка „Lumberjack”, размер 43, възлиза на 90.00 лв., 1 чифт маратонки марка „Lumberjack“, размер 38, възлиза на 95.00 лв., или общата им стойност възлиза на 185.00 лева; стойността на вещите, отнети от владението на С.С.В. от град К. - 1 чифт маратонки марка „Adidas“, размер 43^{1/3}, възлиза на 72.00 лева; и вещите, отнети владението на Д. Р. С. от гр. К.- 1 бр. телевизор, марка „JVC“, модел „LT-32VN42K“ с дистанционно управление, е на стойност 105.78 лв., 1 бр. зимно яке, марка „Pajarnumners“ - на стойност 84.00 лв., 1 бр. мъжко яке, марка „Delpino“ - на стойност 56.00

лв., и 1 бр. панталон, марка „Denim New Adam“ - на стойност 27.00 лв., или общата стойност на отнетите от св.Д. С. вещи възлиза на 272.78 лева.

Видно от писменото заключение на вещото лице по извършената на досъдебното производство комплексна /видео-техническа и лицево-идентификационна/ експертиза, на видеофайла от камерата над входната врата на ап. 28, находящ се на ет. 5, вх. „А“ на ул. „А. К.“ № 3 в гр. К., собственост на св. Т. Е., на 31.10.2021 год. за времето от 01.49 до 01.54 часа е заснет извършителят на кражбата на 2 чифта маратонки от стелажа, както и последователността на действията му. Според вещото лице, не се изключва възможността заснетият извършител да е подс.Ю. - установено е сходство в лицевата конфигурация, във формата и охранеността на лицето, цвят, характер и линия на носа, конфигурацията на челото и челно-носовата линия, изразена надвеждова дъга, конфигурацията на носа, и изразената дясна скула.

Горната фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от самопризнанието на подсъдимия ЮС. Ш. ЮС., направено в хода на проведеното съкратено съдебно следствие пред първоинстанционния съд, при което същият е заявил, че признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителният акт и е съгласен да не се събират доказателства за тези факти; от събраните на досъдебното производство гласни доказателства, установени чрез гласните доказателствени средства - показанията на свидетелите Т. Е., С. В., Д. С., Г. С., С. М., Ф. С., Н. Р., Е. В., Г. А., Ш. Ю. и И. Ю., дадени на досъдебното производство пред орган по разследването, както и показанията на св.Д. С., дадени на досъдебното производство пред съдия от първоинстанционния съд по реда на чл.223 ал.1 от НК; от писмените доказателства, приобщени от първоинстанционния съд към доказателствената съвкупност по надлежния ред – протоколи за оглед на веществени доказателства, ведно с фотоалбуми към тях; протоколи за доброволно предаване; писмено заключение на вещото лице В. Д. по извършената на досъдебното производство съдебно-оценителна експертиза № 188/17.12.2021 год.; писмено заключение на вещото лице Ш. А. - М. по извършената на досъдебното производство комплексна /видео-техническа и лицево-идентификационна/ експертиза – Протокол № 313/20.12.2021 год.; справка за съдимост на подсъдимия Ю.; характеристична справка за подсъдимия Ю.; Заповед за задържане на лице рег.№ 1947зз-313/15.11.2021

год.; Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние от под.Ю., и др.; както и от веществените доказателства, приобщени към доказателствената съвкупност по надлежния ред, по отношение на които гласни и писмени доказателства, както и веществени такива, правилно първоинстанционният съд е приел, че изцяло подкрепят самопризнанието на подсъдимия Ю..

При така установената фактическа обстановка, въззивният съд намира, че подсъдимият Ю.Ю. е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на чл.196 ал.1 т.2, във вр. с чл.195 ал.1 т.2 и т.4, във вр. с чл.194 ал.1, във вр. с чл.26 ал.1, във вр. с чл.29 ал.1 б.,а“ и б.,б“ от НК – в периода от 31.10.2021 год. до 15.11.2021 год. в гр.К., при условията на продължавано престъпление и при опасен рецидив, отнел чужди движими вещи на обща стойност 529.78 лв., без съгласие на владелците и с намерение противозаконно да ги присвои, като откраднатите вещи не са били под постоянен надзор и деянието е извършено чрез използване на техническо средство - ключ, както следва: 1 чифт маратонки марка „Lumberjack/Ламбърджак“ размер 43 на стойност 90.00 лв., 1 чифт маратонки марка „Lumberjack/Ламбърджак“ размер 38 на стойност 95.00 лв., всичко на обща стойност 185.00 лв., от владението на Т.Н.Е. от гр.К.; 1 чифт маратонки марка „Adidas/Адидас“ размер 41^{1/3} на стойност 72.00 лв. от владението на С.С.В. от гр.К.; 1 бр. телевизор марка „JVC/Джей Ви Си“, модел „LT-32VH42K“, с дистанционно управление на стойност 105.78 лв., 1 бр. зимно яке марка „Pajapumners/Паджапамнърс“ на стойност 84.00 лв., 1 бр. мъжко яке марка „Delpino/Делпино“ на стойност 56.00 лв., 1 бр. панталон марка „Denim New Adam/Деним Ню Адам“ на стойност 27.00 лв., всички на обща стойност 272.78 лв., от владението на Д. Р. С. от гр. К., до какъвто правилен и законосъобразен краен извод е достигнал и първоинстанционният съд. За да постанови осъдителната си присъда, съдът е извършил анализ и оценка на всички събрани в хода на наказателното производство доказателства, които е приел за достоверни, логични, последователни, кореспондиращи помежду си и подкрепящи изцяло направеното от подс.Ю. самопризнание, които съображения се споделят напълно и от настоящата инстанция. Всъщност, по така установената фактическа обстановка, както и по отношение на направените въз основа на нея правни изводи на първоинстанционния съд относно авторството на деянието, времето, мястото и начина на извършването

му, квалификацията на същото и относно формата на вината на подсъдимия при осъществяването му, няма спор между страните, като с въззивната жалба на защитника на подсъдимия по същество се прави оплакване само относно справедливостта на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“, което жалбоподателят счита за явно несправедливо - завишено по размер.

С оглед така установената фактическа обстановка, направените въз основа на нея правни изводи от първоинстанционния съд за осъществяване от обективна и субективна страна на деянието, предмет на повдигнатото на подс.Ю. обвинение, са обосновани и законосъобразни. От обективна страна е налице отнемане от подсъдимия на чужди движими вещи, подробно описани в присъдата на първоинстанционния съд и по-горе в настоящите мотиви, от владението на свидетелите Т. Е., С. В. и Д. С. /т.е. прекъсване на фактическата власт на посочените свидетели и установяване от подс.Ю. на негова трайна фактическа власт върху инкриминираните движими вещи/, без тяхно съгласие и с намерение противозаконно да ги присвои. Обосновани и законосъобразни са и изводите на съда относно квалифициращите деянието на подсъдимия обстоятелства от обективна страна – за извършване на кражбата на вещи, които не са били под постоянен надзор /квалифициращо обстоятелство по чл.195 ал.1 т.2 от НК/, и чрез използване на техническо средство - ключ /квалифициращо обстоятелство по чл.195 ал.1 т.4 от НК/. Това е така, тъй като е установено в хода на разследването, че две от трите деяния /отнемането на маратонките от владението на свидетелите Т. Е. и С. В./ са били с предмет вещи, които са били оставени без постоянен надзор, или на т.нар. обществено доверие, в общите части на жилищен блок. Кражбата на вещи от владението на св.Д. С. подс.Ю. е извършил чрез използване на техническо средство – ключ, който е бил оставен на заключената врата на жилището, и без който извършването на деянието би било невъзможно или значително затруднено.

Правилен и законосъобразен е изводът на първоинстанционния съд – че престъплението, предмет на настоящото наказателно производство, подс.Ю. е извършил при условията на опасен рецидив по смисъла на чл.29 ал.1 б., „а“ и б. „б“ от НК. От събраните по делото доказателства е установено, че подсъдимият е извършил инкриминираното в настоящото производство престъпление, след като е бил осъждан за тежко умишлено престъпление на

наказание „лишаване от свобода“ не по- малко от 1 година , чието изпълнение не е било отложено по чл.66 от НК – осъждането му с Определение № 260131/09.12.2020 год. по Ч.н.дело № 1248/2020 год. по описа на К.йския районен съд, с което му е определено едно общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години по 4 осъждания, изтърпяно на 06.10.2021 год./чл.29 ал.1 б. „а“ от НК/. Подсъдимият Ю. е извършил инкриминираното в настоящото производство престъпление, и след като е бил осъждан два пъти н а наказания „лишаване от свобода“ за умишлени престъпления от общ характер, за които осъждания изпълнението на наказанието не е било отложено по чл. 66 от НК, а именно - освен по посоченото по-горе групиране на наказания с Определение № 260131/09.12.2020 год. по Ч.н.дело № 1248/2020 год. по описа на К.йския районен съд, подс.Ю. е осъждан и с Присъда № 51/30.04.2018 год. по Н.о.х.дело № 416/2018 год. по описа на Районен съд - К., с която му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца, което е изтърпяно на 21.09.2018 год. /чл.29 ал.1 б. „б“ от НК/. За всяко от посочените осъждания подсъдимият Ю. не е реабилитиран и не е изтекъл срока по чл. 30 ал.1 от НК.

Изцяло споделим е и извода на първоинстанционния съд – че престъплението подс.Ю. е извършил при условията на продължавано престъпление по смисъла на чл.26 ал.1 от НК, тъй като в периода от 31.10.2021 год. до 15.11.2021 год. е извършил три деяния, всяко от които осъществява поотделно различни състави на едно и също престъпление /кражба/, извършени са през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите.

От субективна страна престъплението подсъдимият Ю. е извършил при форма на вината: пряк умисъл – същият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е общественотоопасните последици и е искал тяхното настъпване, както правилно е приел и първоинстанционният съд. Умисълът на подсъдимия се обективира в поведението му – подс.Ю. несъмнено е съзнавал, че отнема чужди движими вещи, без съгласието на владелците им, и установява своя трайна фактическа власт върху тях, с намерението да ги присвои /като това намерение на подсъдимия се установява от последващите отнемането на движимите вещи действия – отнасянето им в дома му и последващото разпореждане с чифт маратонки и телевизор с

дистанционно управление, чрез продажбата им на свидетелката Ф. С./.

Несъмнено, подсъдимият е съзнавал и квалифициращите деянието обстоятелства: че извършва кражба на вещи, които не са под постоянен надзор, че за извършване на кражбата използва техническо средство – ключ, както и че извършва кражбата при условията на опасен рецидив.

При налагане на наказанието на подсъдимия Ю. първоинстанционният съд е отчел като смекчаващи отговорността му обстоятелства ниската стойност на инкриминираните вещи, тежкото му социално и семейно положение, младата му възраст; а като отегчаващи отговорността му обстоятелства е отчел лошите характеристични данни на подсъдимия, предишните му осъждания /извън тези, имащи значение за квалификацията на престъплението, предмет на настоящото производство, като такова, извършено при условията на опасен рецидив/ и упоритостта на подсъдимия при извършване на такъв вид кражби. Въз основа на тях първоинстанционният съд е намерил, че на подс.Ю. следва да бъде определено наказание при значителен превес на смекчаващите отговорността му обстоятелства, към минималния размер на предвиденото в закона наказание за това престъпление, а именно: наказание „лишаване от свобода” за срок от 3 години, което е намалил с 1/3, съгласно императивната разпоредба на чл.58а ал.1 от НК, налагайки на подсъдимия Ю. наказание „лишаване от свобода” за срок от 2 години, което е постановил да бъде изтърпяно ефективно, при първоначален „строг” режим, съгласно разпоредбата на чл.57 ал.1 т.2 б. „б” от ЗИНЗС. Настоящата инстанция намира, че така наложеното на подсъдимия Ю. наказание по вид, размер и начин на изтърпяване отговаря напълно на тежестта на извършеното от подсъдимия престъпление, на причините и мотивите за осъществяването на същото /изцяло користни/, както и на смекчаващите и отегчаващи отговорността му обстоятелства, като същото е в състояние да постигне целите на наказанието, визирани в разпоредбите на чл. 36 от НК – да се поправи и превъзпита подсъдимия към спазване на законите, да се въздейства предупредително – възпиращо спрямо него, както и възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото. Настоящият състав намира също, че в случая не са налице нито толкова многобройни, нито изключителни смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, при които и най-лекото предвидено в закона наказание за това престъпление да се

окаже несъразмерно тежко и да обуслови приложението на разпоредбата на чл.55 ал.1 т.1 от НК, т.е. определяне на наказанието на подсъдимия под най-ниския предел, каквото неоснователно искане прави служебно назначеният защитник на подсъдимия с въззивната жалба и в хода на съдебните прения пред въззивната инстанция.

Правилно и в съответствие с материалния закон – чл.59 ал.1 и ал.2 от НК, от така наложеното наказание „лишаване от свобода“ на подс.Ю. първоинстанционният съд е приспаднал с присъдата времето, през което подсъдимият Ю. е бил задържан със Заповед за задържане на лице по ЗМВР за срок до 24 часа; времето, през което е бил задържан за срок до 72 часа с Постановление на Районна прокуратура – К.; както и времето, през което спрямо него е била взета мярка за неотклонение „задържане под стража“, считано от 19.11.2021 год. Обосновано, с присъдата си първоинстанционният съд се е разпоредил с веществените доказателства; както и е възложил в тежест на подсъдимия заплащането по сметка на ОД на МВР на направените на досъдебното производство разноси за възнаграждение на вещи лица, на основание чл.189 ал.3 от НПК.

Предвид изложеното, настоящата инстанция намира, че обжалваната първоинстанционна присъда е правилна, обоснована и законосъобразна, като при постановяването ѝ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и наложеното на подс.Ю. наказание не е явно несправедливо, т.е. не са налице основания за нейното отменяване или изменяване, поради което следва същата да бъде потвърдена.

Водим от изложеното, и на основание чл. 334 т.6, във вр. с чл. 338 от НПК, Окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 22/02.03.2022 год., постановена по Н.о.х.дело № 154/2022 год. по описа на К.йския районен съд.

Решението не подлежи на касационно обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____